ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz http://zs1.nmnm.cz

číslo 57 - prosinec 2009

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Vánoční turnaj v piškvorkách přilákal i letos spoustu zájemců

str. 5

PÁR SLOV ÚVODEM

Jen neříkejte, že se netěšíte. Těšíte se. A všichni. Každý možná trošku jinak, ale v podstatě se všichni nemůžeme dočkat, až škola dvaadvacátého prosince ztichne a do toho ticha už se budou z dálky ozývat jen zvuky rolniček a melodie známých koled, které budou slyšet každý den zřetelněji.

Vánoční atmosféra už je cítit všude, objevuje se dokonce i ve slohových pracích žáků (ze kterých jsme si několik názorů vypůjčili a otiskli), a tak není divu, že pořádný kus čísla, které právě držíte v ruce, je věnován právě Vánocům. Jinak by to snad ani nešlo.

Kromě toho se v padesát sedmičce dočtete i o spoustě dalších akcí, které jsme měli možnost v uplynulých týdnech zažít. I když číslo vychází doslova na poslední chvíli, věříme, že si jej stihnete prolistovat a přečíst, než nám vánoční prázdniny zabuší na dveře.

Tak příjemné počteníčko...

Redakce

školní časopis

Puclík

přeje všem čtenářům

krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **23. 12. 2009- 03. 01. 2010** Vánoční prázdniny
- **28. 01. 2010** Pololetní vysvědčení
- **29. 01. 2010** Pololetní prázdniny
- **08. 02. 2010-12. 02. 2010** Jarní prázdniny

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Obyčejné vyučování se někdy může změnit ve velice nebezpečnou situaci. Svoje by o tom mohla vyprávět 8.C, která měla do angličtiny úkol - rozhovor se slavnou osobností. Všichni se toho zhostili velmi dobře, ale jako obvykle Tomáš Dutka s Vojtou Mrkvičkou vymysleli něco speciálního. Před tabulí totiž zrekonstruovali (poslední) rozhovor Charlotty Cordayové s Jeanem Paulem Maratem, protože právě probírají v dějepisu Velkou francouzskou revoluci.

  Oba si připravili i převleky a dokonce model vany (nápis Nowaco od mražených výrobků přetvořili na Nowa wana). Po třech minutách však vzhledem k historickým skutečnostem ukončila Charlotta rozhovor se slovy: „Thank you for your answers, but I must kill you!“ a vrhla se na nebohého Jeana Paula. Ten z toho byl tak otřesen (kdo by taky nebyl, když si ve vaně léčíte lupenku a podle svého svědomí jste zastánecem teroru pro „dobro“ pařížského nejchudšího lidu), že málem spadnul z lavice i s modelem vany a samým rozrušením se mu rozmotal i ručník na hlavě. Když Charlotta bodla dýkou, s ledovým klidem se obrátila (či obrátil?) ke třídě a se slovy: „Charlotte Corday for BBC News,“ ukončila scénku.

  Oba „výtečníci“ už v loňském roce zrekonstruovali o přestávce známou scénku z českých dějin - vyvraždění Slavníkovců, která skončila až ve chvíli, kdy byli napomenuti dozorem.

  Po těchto zkušenostech by možná bylo dobré poukázat na obavy některých vyučujících - v 9. ročníku se totiž v dějepisu probírá mimo jiné i 2. světová válka nebo shození atomové bomby na Hirošimu a Nagasaki...

OBSAH

§ Pár slov úvodem 2
§ Co nás čeká 2
§ Puclíkova šuškárna 2
§ Jsou tu... 3
§ Dárek k narozeninám 3
§ Školní Vánoce tradičně 4
§ Fotosoutěž 5
§ Vánoční atmosféra 6
§ Nejkrásnější vánoční stromeček 7
§ Soutěže 8
§ Když se setmí... 10
§ Vyzvídali jsme 12
§ Anketa 14
§ 8.C na ledě 15
§ 3 v jednom 16
§ Šestky v Kůlně 18
§ Kralice, Dalešice, Dukovany 19
§ Jak se staví římská želva 20
§ Londýn 2010 21
§ Okénko ZŠ Slavkovice 22
§ Žákovská knihovna informuje 24
§ Naše cesta puzzlemanií 26
§ Akce na 1. stupni 27

JSOU TU...

Vánoce jsou tady, Vánoce jsou tady… To teď slyšíme ze všech stran, i když do nich zbývá ještě pár dnů. Atmosféra už začíná být opravdu sváteční. Vyučování začínáme koledou a před školou se objevil né jeden, ale hned 11 vánočních stromečků, jeden hezčí než druhý. A ten největší školní už týden kraluje v přízemí hlavní budovy a přímo vybízí k tomu, aby se pod něj skládaly dárky pro naše kamarády. Však jich tam také každým dnem přibývá...

Nazdobené už jsou většinou i třídy a my všichni se už na Vánoce a především na vánoční prázdniny moc těšíme. Aby nám to čekání lépe utíkalo, připravili jsme si pro vás nějaké to počteníčko. A protože se u nás ve škole pořád něco děje, tak máte opravdu co číst. Možná mezitím připadne ještě nějaká ta vločka, abychom mohli od počítačů a od televize vyrazit třeba na lyže, sáňky či snowboard.

Přejeme všem hezké čtení a především šťastné a veselé Vánoce a do nového roku všechno nej…!

Jana Knapčoková a Martina Šikulová, 7.C

Dárek k narozeninám

Ani nevím, co nás to napadlo. Jestli jsme se chtěli jen tak pochlubit nebo se zkusit srovnat s ostatními nebo jestli to byl jen pokus vystrčit Puclíka za brány naší školy, aby se nám, když už je mu těch deset let, trochu rozhlídnul po světě... Zkrátka a dobře - **přihlásili jsme Puclíka do 3. ročníku celorepublikové soutěže o nejlepší školní časopis roku 2009**, který pořádá Asociace středoškolských klubů ČR za podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Soutěžilo se ve třech kategoriích: školní časopis pro 1. stupeň základních škol, pro 2. stupeň ZŠ a časopis pro střední školy. Puclík, i když je svým obsahem určen pro všechny žáky naší školy, tedy pro oba stupně, byl zařazen do kategorie časopisů pro druhý stupeň. Do soutěže bylo třeba zaslat tři čísla z období let 2008-2009, tak jsme tam poslali tři naposled vydané exempláře. Obdobně to udělalo i 115 redakcí školních časopisů z celé České republiky. Porotu tvořili profesionální novináři, grafici a zástupci partnerů soutěže.

A jak myslíte, že Puclík obstál? Ostudu nám určitě neudělal. Porota ho nakonec ohodnotila jako **druhý nejlepší školní časopis v republice!** Jako bonus jsme k této ceně získali ještě **třetí místo v soutěži o nejlepší grafické zpracování časopisu**. Bylo to takové krásné pohlazení po redakční dušičce a zároveň ocenění desetileté práce, kterou za sebou redakční kolektiv našeho časopisu má. Upřímné díky všem, kteří mají na tomto úspěchu svůj podíl...

za redakci školního časopisu Zdeněk Havlík

Školní Vánoce

CO NÁS ČEKÁ V POSLEDNÍM TÝDNU

tradičně

Také v letošním roce bude poslední předvánoční týden v mnohém odlišný od ostatních běžných týdnů. Každý den bude vyučování začínat již tradičně místo zvonění koledou a kromě toho nás čeká ještě několik zajímavých akcí.

] TRADIČNÍ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ]

Zaměření vánoční soutěže jsme neměnili ani v letošním roce. Šlo nám totiž o to, aby se dala ohodnotit celá třída, i když je nám jasné, že se v každém kolektivu najde pár jedinců, kteří to za ty ostatní udělají. Je ale na vás, abyste se domluvili a práci si mezi sebe rozdělili – soutěžit se totiž bude

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ VYZDOBENOU TŘÍDU

Žádné podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, všechno závisí na vás. Určitě ale chcete mít ve třídě vánoční atmosféru, takže nějakou výzdobu stejně asi plánujete. Do soutěže se není třeba ani přihlašovat – prohlédneme si všechny třídy. Po zkušenostech z minulých let ale do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přístavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně.

Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **v pondělí 21. prosince 2009** odpoledne a odměnu za nejlepší výzdobu obdrží celá třída v úterý 22. 12. 2009.

] ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK]

Stejně jako v minulých letech bude i letos v posledním předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Během posledního týdne můžete vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin umístit pod stromeček dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne pak Puclík zařídí, aby se dárky dostaly do těch správných rukou.

Pokud se rozhodnete své dárečky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny**. **Věnujte napsání a zejména připevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou pozornost**!!! Každý rok se totiž objeví pár dárků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí. Buď je tam dárce vůbec nenapsal, nebo napsal, ale cedulka v tom chumlu dárků někam zmizela. Je veliká škoda, když doručení dárku ztroskotá na tom, že cedulka byla špatně připevněná, nebo na ni dárce zapomněl.

] VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH]

Letos již popáté pro vás Puclík připravil vánoční turnaj v elektronických piškvorkách. Do soutěže, která se uskutečnila **ve středu 16. prosince 2009**, se přihlásilo celkem 42 žáků. Na začátku proběhlo losování soutěžních dvojic a pak už účastníci zasedli k počítačům a na obrazovkách se začaly množit křížky a kolečka jako kobylky. U piškvorek nevítězí síla, ale logický úsudek a předvídavost, a tak zde měli stejné šance kluci i děvčata, která se určitě nedala zahanbit. Na stupních vítězů se však letos shodou okolností neobjevila žádná dívka.

Moc nás potěšil zájem, který si piškvorky už pět let po sobě udržují. Rovněž nás potěšilo, že i letos si přišly tradičně zapiškvorkovat i naše čtyři věrné paní učitelky, které jsou už takovým naším turnajovým inventářem. Na nejúspěšnější hráče ve všech kategoriích čekaly jako vždy hezké ceny.

VÝSLEDKY 5. ROČNÍKU TURNAJE V PIŠKVORKÁCH

UMÍSTĚNÍ	1. STUPEŇ	2. STUPEŇ	UČITELÉ
1. místo	Vladimír Peňáz, 5.B	Jiří Libra, 7.C	Renata Slámová
2. místo	Vojtěch Komínek, 5.B	Zdeněk Starý, 9.C	Marcela Slámová
3. místo	---	Pavel Zelený, 6.C	Hana Knapčoková

Poslední dobou je fotosoutěž záležitostí jen třídy 5.B a paní učitelky Poláčkové. Zřejmě je to rubrika, která zanikne stejně jako některé akce, o které nebyl zájem. Je to škoda, protože nás příprava stojí spoustu práce a energie.

Minulé kolo soutěže bylo jednoduché. Postava v sombreru byla lehce k poznání. Byl na ní **pan učitel Smékal**. Nebudeme vypisovat tři vítěze jako vždy, ale vyhlašujeme vítězem třídu 5.B i s paní učitelkou. Blahopřejeme především paní učitelce Poláčkové, protože bez ní by celá fotosoutěž již dávko skončila.

Dnešní hádanku pravděpodobně rozluštíte snadno, pokud k řešení použijete vylučovací metodu. Tolik možností zase není. Kdopak myslíte, že se nám to promenáduje po hřišti na chůdách? *(Poznámka redakce – podle obličeje ho nepoznávejte* **J J J***)*

Těšíme se na vaše odpovědi (mail: puclik@nmnm.cz). Tři úspěšné řešitele jako vždy po zásluze odměníme nějakou dobrotou. Termín odevzdání odpovědí je do **31. ledna 2010.**

VÁNOČNÍ ATMOSFÉRA

ZE SLOHOVÝCH PRACÍ ŽÁKŮ 8.C

Vánoční atmosféru mám moc rád. Pro mne začíná již koncem blátivého a uplakaného listopadu, když se v televizi poprvé objeví kouzelné reklamy na Kofolu a Coca-Colu.

V době adventu začínají velké přípravy na Štědrý den, z nichž je hodně dospělých pěkně unaveno. Ulice jsou svátečně vyzdobené, snad všude jim vévodí vánoční stromy, které jsou poseté různobarevnými žárovičkami. Vypadají, jako kdyby se na ně snesly hvězdičky. Výlohy obchodů září a lákají k nakouknutí. Ve městech se konají vánoční trhy, z nichž se line vůně svařeného vína a pečených kaštanů.

Při pravé zimě na Vysočině je nebe tmavé s huňatými tmavými mraky, ze kterých tancují k zemi načechrané krajkové vločky, které i stále zelené stromy ustrojí do bílého kabátu. Vše pokryje bílá peřina. Pod nohama křupe sníh. Je krásné sledovat visící rampouchy, které se třpytí jako ranní rosa. Z komínů stoupá k nebi bílý nadýchaný kouř. Sníh je milosrdný, zakryje i spoustu nepořádku a špíny.

Zahrady hlídají baculatí sněhuláci. Pokud se vydáme na procházku, vrátíme se zkřehlí. Nosy a tváře máme zmrzlé a červené jako jablíčka. Doma je vše naklizeno a vyzdobeno. Všude je cítit vůni vanilky, koření a pryskyřice z jehličí.

Na Štědrý den je v osvětlených oknech občas vidět překrásně ozdobený vánoční stromeček a kolem něho pobíhají rozveselené děti. Je ticho. Slyšet je jen jemná tlumená hudba z domů, kterou občas přeruší veselý výkřik a smích.

O Vánocích jsou všichni šťastnější a navzájem k sobě hodnější. Snad každý se snaží dělat druhým radost. Často stačí i úplně maličký dárek a obdarovanému se rozzáří oči radostí a zahoří v nich šťastné plamínky.

Vánoce jsou kouzelné, pohádkové. Nejkrásnější je, že k nám stále chodí tajemný Ježíšek

Marek Holeček, 8.C

Vánoční atmosféra je velmi pěkná, ale dokáže být i nepříjemná. Atmosféra v obchodech houstne. Lidé nakupují dárky v tlačenicích, v obchodech se slevami se skoro nedá hnout.

Připadám si tady jako pod tíhou velikého balvanu, který na mě leží, a já se nemůžu ani hnout. Slyším pouze šum hlasů, jak přes sebe lidé křičí, a také běsnící cvakání pokladny.

Už mě z toho bolí hlava. Vydýchaný vzduch, různé druhy parfémů, které cítím, se střídají s odpornou vůní potu. Raději jdu jinam.

Ale co tam nevidím? Toho tlustého, starého a fousatého v červeném kabátu a typické čepici. Jak já ho nemám rada! Skoro totiž nahradil našeho Ježíška. Přišel k nám z Ameriky a říká si Santa Klaus.

Vlastně většina věcí je teď z Ameriky. I ty světlušky, blikající různými barvami, přidělané ke kusu drátu. Vše je přeplácané vánočními ozdobami. To je strašné, co se s Vánocemi stalo! Proč nemůžou být jako za starých časů?

Sedám si na lavičku a sním, jaké to dříve asi mohlo být. Tehdy byly děti vděčné i za pár malých dárků, které dostaly. Představuji si to. Celá rodina sedí u vánočního stromečku. Ve vzduchu létají malé kuličky. Štěstí, klid, radost. Voní zde vánoční svíčky, čerstvě usmažený kapr a perníčky. V rádiu hrají koledy, venku padá sníh, ale tady je příjemné teplo od krbu. Taková atmosféra se mi líbí.

Zajímalo by mě, kam to všechno zmizelo. Vánoční zvyky, klid, skromnost a radost z toho, když se po dlouhé době sejde celá rodina.

Oldřiška Modráková, 8.C

NEJKRÁSNĚJŠÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK

Mgr. Pavlína Poláčková

Na adventním věnci jsme zapálili už třetí svíčku, Vánoce se blíží mílovými kroky. Před budovou školy se letos poprvé objevilo jedenáct nazdobených smrčků, o které se postarali žáci prvního až pátého ročníku a školní družiny.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se do poměrně náročné akce zapojili:

- vedení školy, které nápad podpořilo
- panu školníkovi, na jehož bedra byl naložen skutečně nelehký úkol vyrobit bytelné stojánky a stromečky před budovu školy „zasadit“ do dlažby tak, aby přečkaly eventuelní větrné nástrahy počasí
- všem žákům a jejich vyučujícím, kteří se pachtili s výrobou ozdobiček
- redakci školního časopisu, která zajistila fotografickou dokumentaci, její umístění na webovou stránku školy a tím i hladký průběh hlasování

Vzhledem k tomu, že letošní prapodivné počasí s námi nepěkně laškovalo a přineslo mnoho deštivých dnů, které se na výzdobě stromečků podepsaly, rozhodli jsme se pro zkrácení hlasovacího období, a proto vás už nyní mohu seznámit s výsledky.

Konečné pořadí po sečtení všech hlasů

1. místo - č. 1 s počtem hlasů 159 – **třída 4.B**

2. místo - č. 4 s počtem hlasů 154 – **třída 3.B**

3. místo - č. 5 s počtem hlasů 99 – **třída 2.B**

Vítěze čeká sladká odměna díky sponzorskému daru Cukrárny u Janovských a bude mít, jak taky jinak, podobu vánočního stromečku. Ani druhé a třetí místo nezůstane bez odměny - sdružení rodičů poskytlo finanční prostředky na její nákup.

Každý stromeček je jiný, originální, každý má své kouzlo a skrývá v sobě kus poctivé práce, kterou do ní všichni vložili. Vyhrát nemohou všichni, a pokud vás výzdoba zaujala, alespoň na chvilečku jste se u ní zastavili a kochali se krásou jako řada kolemjdoucích lidí, pak splnila svůj účel a doufejme, že se na tom samém místě objeví za rok znovu.

Ještě jednou díky.

SOUTĚŽE

Ü ŠKOLNÍ KOLO DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY

Dne 9. prosince 2009 se uskutečnilo školní kolo dějepisné olympiády, které mělo v letošním roce tématické zaměření s názvem **Od pěstního klínu ke Zlaté bule sicilské**. Zúčastnilo se ho 16 žáků a do okresního kola postupuje pouze 1 žák - **Jaroslav Stupka z 8.C**.

Důvodem postupu pouze jediného žáka je změna postupových pravidel - do okresního kola postupují žáci, kteří dosáhli 38 bodů a více. Z toho je vidět, že i vítěz se bude muset ještě hodně učit, pokud chce v okresním kole uspět. Gratulujeme vítězi a děkujeme všem ostatním za účast ve školním kole.

Na závěr několik perliček ze soutěžních prací:

- panovníkem Velké Moravy byl Sámo
- Svatopluk prý chtěl lámáním třech prutů ukázat svým synům, jakou má sílu
- kniha Eduarda Štorcha Hrdina Nik byla přejmenována na Holčičí ňadra
- slovanští bohové se nazývali Zeus a Héra

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

POŘADÍ	JMÉNO	TŘÍDA	BODY
1.	**Stupka Jaroslav**	8.C	39
2.	**Petrová Tereza**	9.B	34
3.	**Žák Ondřej**	7.C	32
4.	**Vrbasová Andrea**	9.C	29
5.	**Janů Táňa**	9.C	25
6.	**Svobodová Vendula**	7.B	24
7.-9.	**Šoustarová Barbora**	9.B	22
7.-9.	**Pejchalová Petra**	9.B	22
7.-9.	**Bednářová Karolína**	9.C	22
10.	**Nováková Kateřina**	9.C	19
11.-13.	**Dvořáková Martina**	9.C	18
11.-13.	**Petrová Klára**	9.C	18
11.-13.	**Kadlec Tomáš**	9.C	18
14.-15.	**Horváth Dominik**	9.C	16
14.-15.	**Jinková Šárka**	9.C	16
16.	**Chrástová Kateřina**	9.C	10

Ü III. ROČNÍK SOUTĚŽE MLADÝ DEMOSTHENES

Ve středu 9. prosince 2009 se několik žáků z druhého stupně naší školy zúčastnilo školního kola celostátní soutěže, v níž se porovnávají **komunikační dovednosti**. Soutěžící si museli předem připravit krátký monolog na libovolné téma, kterým chtěli nejen porotu, ale i diváky z řad spolužáků zaujmout. Témata v mnoha případech vypovídala o zájmech mluvčího a každý z účastníků soutěže byl svým způsobem v projevu originální. Postoupit do regionálního kola však může pouze vítěz, proto bylo stanoveno následující pořadí:

1. kategorie (12-13 let)

1. místo – **Dominika EDLMANOVÁ** (8.A)
2. místo – **Dominika KAŠTÁNKOVÁ** (8.C)
3. místo – **Martina TATÍČKOVÁ** (7.A)

2. kategorie (14-15 let)

1. místo – **Tereza NEČASOVÁ** (9.A)
2. místo – **Alžběta GREPLOVÁ** a **Klára EICHLEROVÁ** (9.B)
3. místo – **Tereza RAJGLOVÁ** (8.A)

Ostatní účastníci soutěže:

Štěpán Pejchl (7.A), Ivana Jarošová (7.C) a Jana Mrázková (9.B)

Účastníci, kteří se umístili na prvních třech místech, obdrželi diplom s emblémem soutěže a vítěz navíc knižní odměnu. Všem soutěžícím gratulujeme a postupujícím přejeme hodně štěstí v dalším kole.

Několik zajímavostí:

- Filip Hugo ze 7.C, vítěz loňského celostátního kola, připravil na úvod pro letošní soutěžící několik mluvních cvičení a jazykolamů, které byly dobře míněnými radami při artikulaci různých hlásek.
- Poprvé bylo použito nahrávací zařízení včetně mikrofonu, které škola zakoupila za finanční dar právě díky Filipovu úspěchu. Účastníci soutěže si tedy vyzkoušeli, co obnáší práce s mikrofonem, a nutno dodat, že mnohým šla skvěle.

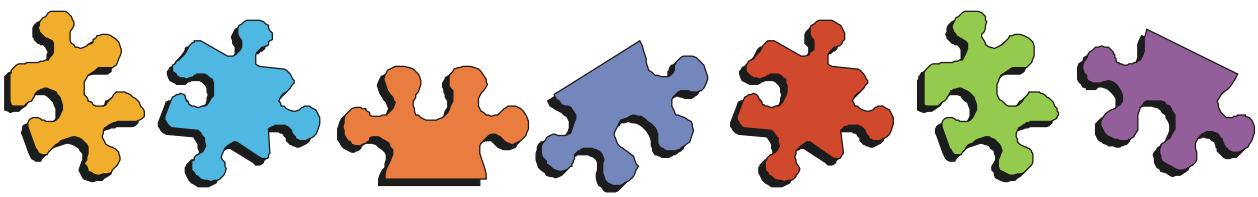

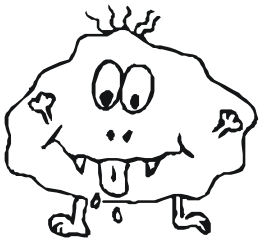

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

5. ČÁST

Další díl našeho seriálu o školních strašidlech je věnován strašidlům, kterým se někdy přezdívá strašidla popelnicová. Je to poněkud nelichotivé označení pro tvory, kteří si čas od času vylepší jídelníček tím, že si vyberou v popelnicích nějaké zbytky jídla. Existuje celá řada těchto tvorů. My se dnes seznámíme se třemi druhy.

Pavoukovec chlupatý (Arachnodis chlupus giganteus)

Délka: 60 cm tělo + 70 cm ocas

Váha: 3-4,5 kg

Výskyt: školní dvůr a školní zahrada

Potrava: slimáci, žížaly, hmyz, zbytky jídla v popelnicích

Český i latinský název vznikl vlastně omylem. Když jsme poprvé spatřili tohoto dravce, neměl svůj typický ještěrčí ocas a jeho pavoučí tvar těla tak vedl ke špatnému pojmenování. Pojmenovali jsme jej tedy pavoukovec a zařadili do seznamu strašidel. Sídlo Mezinárodní strašidelné instituce (MSI) registruje již 3 600 rodů strašidel v téměř 19 000 druzích. Každý takový tvor musí být zapsán a zaregistrován. Platí první pojmenování, a tak náš omyl je již zapsán.

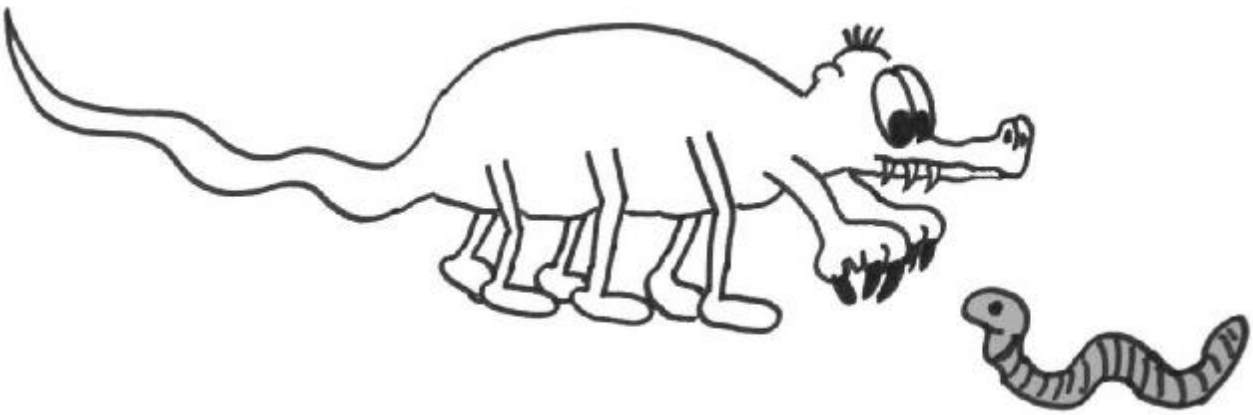

Pavoukovec má bachraté tělo s osmi končetinami – tři páry nohou a jeden pár rukou. Na předních končetinách má dlouhé ploché drápy, které slouží k rozrývání hlíny, kde hledá žížaly a slimáky. Tělo je ukončeno dlouhým ocáskem, který vypadá jako ještěrčí. V případě nebezpečí jej dokáže odlomit stejně jako ještěrka. Po nějakém čase mu opět doroste, ale poněkud kratší.

Svůj jídelníček si občas vylepší nějakým jídlem z popelnic – především v době, kdy se starají o mláďata a potřebují velké množství potravy. Mláďata odchovávají v norách, které si vyhrabávají na školním pozemku nebo v kanálech pod školním dvorem. Na zimu upadají do zimního spánku podobně jako třeba ježek. Nejsou nebezpeční, ale v případě ohrožení dovedou zaútočit i na člověka. Jejich drápy dovedou způsobit nebezpečné škrábance, které se rychle zanítí, a proto je třeba rychle vyhledat odbornou lékařskou pomoc – hrozí nebezpečí infekce.

Poletuch dračí (Aviaticus draconicus)

Délka: 60 cm (rozpětí křídel až 1 metr)

Váha: 0,5-0,6 kg

Výskyt: koruny stromů (koruna ořechu na školní zahradě)

Potrava: ptáci, ptačí vejce, zbytky jídla ze školní kuchyně

Velice zvláštní tvor, který své druhové jméno dostal podle tvaru křídel. Vypadají jako křídla draků. Ovšem Poletuchus má dva páry křídel, kdežto draci létaví mají jen jeden pár.

Poletuchus vypadá jako pravěký ještěr, ale chování má spíše jako pták.Staví si hnízda v korunách stromů nebo zabije veverku a zabere si její dutinu ve kmeni stromu. Má na zádech dva páry křídel, ale není dobrý letec. Je spíše pomalý, a tak loví ze zálohy. Protože zjistil, že v popelnicích za školní jídelnou je jídla dost, přešli někteří jedinci výhradně na tuto stravu.

Občas pěkně vyděsí paní uklizečku nebo kuchařku, když jdou vyhazovat koše do popelnic. Je neškodný, přestože jeho drobné a ostré zoubky vypadají nebezpečně. Má dlouhé a úzké čelisti, které vypadají jako ptačí zobák. Snáší vejce, ze kterých se líhnou mláďata, jenž jsou ihned samostatná. Dovedou téměř okamžitě létat a lovit. Říkáte si, proč je řazen mezi strašidla a ne mezi ptáky? Dokáže libovolně měnit barvu těla, dokonce dokáže být přibližně 5 minut zcela neviditelný. Svou kořist usmrcuje malými plameny, které plive z tlamy. To zcela běžný živočich neumí, ne?

Skřet krysí (Trolus ratus punticus)

Délka: 30-40 cm + 15 cm ocásek

Váha: 1-1,5 kg

Výskyt: kanalizace pod školním dvorem

Potrava: hmyz, zbytky potravy okolo popelnic

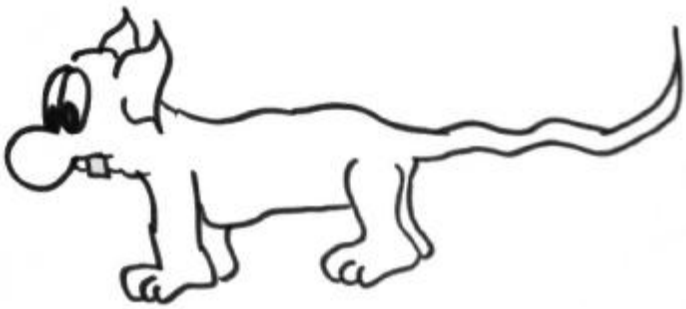

Malý tvoreček, který vypadá jako kříženec skřeta a krysy. Přes svůj odpudivý zevnějšek je zcela neškodný.

Trolus svým chováním připomíná potkana nebo krysu. Kromě jedovatých zubů (jed působí jen na hmyz) používá k lovu jakýsi druh sonaru.Podobně jako netopýři vysílá neslyšitelné ultrazvukové vlny, které nejen vyhledávají kořist, ale menší kořist i omráčí. Velice silně zapáchá a v případě ohrožení stříkne ze zvláštní žlázy u ocásku odporně páchnoucí tekutinu. Tento zápach je tak silný, že je cítit i po měsíci.

V zimě se ukládá ke spánku na školní půdě nebo ve sklepě. Pravou lahůdkou jsou pro něj zbytky svačin v lavicích nebo zapáchající tenisky ve skříňkách. Pokud se stane, že vám chybí jedna bota, je možné, že je tím vinen právě tento tvoreček. Tenisku nesežere, jen si ji odtáhne do hnízda a tam ji jen tak lehce okousává a ožužlává.

VYZVÍDALI JSME

TENTOKRÁT U PANÍ UČITELKY

PAVLÍNY POLÁČKOVÉ

Je u vás v rodině ještě někdo učitelem?

Ne! A všichni z mého nejbližšího okolí by k tomu dodali: „naštěstí“.

Jaká knížka se vám nejvíc líbí, která se vám vryla do paměti?

Knížky obecně mám hrozně ráda, a proto je těžké vybrat jen jednu jedinou. Hodně záleží na tom, v jakém duševním rozpoložení ji otvírám.

Úžasné jsou knihy mapující naši historii, životopisy panovníků, zasazené do kontextu dějinných událostí, skvěle se čtou i romány o všech světových osobnostech počínaje antikou (Spartakus) a konče třeba první dámou a královnou šansonu Edith Piaf.

Pokud bych ale opravdu měla vybrat jen jednu jedinou – knihu mého srdce, tak to bude Egypťan Sinuhet od finského spisovatele Miky Waltariho. Román ze starého Egypta, příběh lékaře Sinuheta, příběh jednoho lidského osudu se všemi jeho zvraty, vítězstvími i prohrami…

Co děláte ve svém volném čase, když máte tolik aktivit, knihovnu, sběr kůry, papíru, víček?

Pojem volný čas ve mně vyvolává velmi příjemné pocity a představy. Mohu dělat činnosti, které mám

ráda, které mě baví a přináší mi radost. Vzhledem k tomu, že mi ho opravdu mnoho nezbývá, tak ten, který „vyšetřím“, věnuji cestování.

Miluji Prahu, je kouzelná ve všech ročních obdobích, ve dne i v noci, ať už z hladiny Vltavy nebo třeba z ochozu chrámu svatého Mikuláše. Pokaždé objevím něco nového, co dosud zůstalo mému zraku utajeno, něco, co potěší duši. Žít bych v naší „stověžaté“ asi nechtěla, ale ráda se tam vracím a vždy si ji vychutnám plnými doušky.

Chtěla byste se osobně setkat s Gabrielem?

Ano, ale setkání bych nechala až na dobu jeho dospělosti. Zajímalo by mě, jestli výsledek mnohaletého úsilí vás všech, kteří jeho studium podporujete, splnil moje očekávání a neminul se účinkem – tedy že přede mnou stojí člověk, který je šťastný a spokojený, dokáže se postarat sám o sebe i své nejbližší a nečeká jenom s nataženou dlaní, kdo mu co dá, člověk, který dostal šanci a využil ji ve svůj prospěch.

Jaký je váš nejoblíbenější sport?

Gaučink s knížkou v ruce :-)) Né, vážně - nejspíš plavání, to je opravdu perfektní relaxace. Čas od času ale zabřednu i do adrenalinových vod - počínaje raftem přes „kaňonynk“ až po uchvacující pohledy z nebeských výšin. Člověk si při nich sice sáhne až na dno svých sil, o to příjemnější je ale potom ten pocit, že to či ono dokázal. Jsou to zážitky, na které se nezapomíná a ke kterým se člověk vrací v momentech, kdy mu není úplně nejlíp, aby si uvědomil, že svět je vlastně báječné místo k žití a že každý mrak má svůj stříbrný okraj.

Máte nějaké nápady, které bychom mohli využít pro pomoc Gabrielovi?

Jééé, těch je, ale ještě nenazrál ten správný čas k jejich uskutečňování, tak si je s dovolením zatím ponechám ve svém zásobníku a všem jen pošlu vzkaz: „Nechte se překvapit...“

Co si myslíte o sběru pomerančové a citrónové kůry, sběru víček a papíru?

To je úplně jednoduché - že mají smysl, i když vím, že mnoho lidí stejné nadšení nesdílí. Nijak mě to ale neodrazuje a v těchto aktivitách budu i nadále pokračovat, protože i kdyby nešly získané finanční prostředky na školné pro Gabriela, tak se využijí již nepotřebné suroviny a to přece za trochu té námahy stojí, nemyslíte?

Rozhovor připravily
Dominika Edlmanová a Věra Králová, 8.A

Anketa

tentokrát o přespolce...

V minulém čísle jsme vás seznámili s návrhem ekotýmu na přeměnu přespolky v odpočinkovou, hrací nebo relaxační místnost, která by se dala využívat o přestávkách a volných hodinách k různým zábavným činnostem. Protože nikdo z vás na návrh nezareagoval žádnou připomínkou a protože si myslíme, že vám to není tak úplně fuk, jak se mnozí tváříte, oslovili jsme některé z vás v naší pravidelné anketě, abychom se o vašich názorech na budoucnost přespolky přece jenom něco dověděli. No, pár nových postřehů se v odpovědích objevilo, ale taky jsme zjistili, že někteří oslovení žáci mají celkem jednoduchý slovník. Znají totiž jen tři slova – jo, ne a nevím. Viď, Michale...

1. otázka: Souhlasíš s plánem na přeměnu přespolky v odpočinkovou místnost?
2. otázka: Vytkl(a) bys mu něco?
3. otázka: Co by mělo být ve „tvé“ přespolce?
4. otázka: Myslíš, že je přespolka na dobrém místě, nebo by se dalo najít lepší?
5. otázka: Chtěl(a) bys nějak změnit školní dvůr, dal by se nějak líp využít?

ŽÁCI

Andrea Machová, 8.C

1. Myslím, že jo.
2. Nic.
3. Něco s koňskou tématikou.
4. Něco víc zastrčeného, třeba jak je třída dole v rohu.
5. Asi ne.

Adéla Hladíková, 8.B

1. Ano, velice se mi líbí.
2. Ne, ale někdo to tam asi hned zničí.
3. Počítač, televize.
4. Je na dobrém místě.
5. Jo, abychom tam mohli chodit.

Michal Šmída, 8.B

1. Ano.
2. Ne.
3. Nevím.
4. Jo.
5. Jo.

Lucie Váchová, 8.A

1. Jo.
2. Ne.
3. Zvíře.
4. Je to na dobrým místě.
5. Jo, dát tam bazén.

Anežka Rolinková, 8.A

1. Ano.
2. Nic.
3. Počítače.
4. Místo šaten.
5. Jo.

Radka Košíková, 6.B

1. Jo.
2. Ne.
3. Televize.
4. Ano.
5. Jo.

David Sláma, 7.C

1. Ano.
2. Bazén.
3. Víc grafitů.
4. Ne.
5. Jo.

Rumlerová Lenka, 7.B

1. Jo.
2. Ne.
3. Tak to nevím.
4. Jo.
5. Ne.

UČITELÉ

Dušan Matejka

1. Jo.
2. Ne.
3. O tom jsem nepřemýšlel, ale asi nějakou pohovku a křeslo.
4. Ano.
5. Ano.

Mgr. Erika Oravcová

1. Ano, líbí se mi to.
2. Ne, takhle se to ale nedá posoudit.
3. Možná i nějaký počítač.
4. Asi jo.
5. Určitě by se dal využít líp.

PaedDr. M. Kotovicová

1. Souhlasím, vypadá to pěkně.
2. Že ji ještě nemáme, ale nápad je to výborný.
3. Možná počítač.
4. Ano.
5. Asi jen pro pěkné počasí, něco jako hřiště nebo tak.

Anketu připravily Dominika Kaštánková a Nikola Švárová, 8.C

8.C NA LEDĚ

Aktivní paní učitelka Janíčková vymyslela své třídě další nebezpečnou akci – tentokrát bruslení. Bohužel pro veřejnost se zimní stadion ve Žďáře nad Sázavou otevírá jen v neděli. Ale i tak se na vlakové nádraží dostavilo asi 10 žáků.

I když šlo o vyloženě nebezpečný počin, nikdo z naší třídy si výrazně neublížil. Pár modřin se sice dostavilo téměř okamžitě, ale s postupným zkracováním našeho času do uzavření ledové plochy si každý postupně vzpomínal, jaký byl na konci minulého zimního období Jarda Jágr a Martina Sáblíková.

Po ukončení bruslení, které trvalo zhruba 1,5 hodiny, se všichni unavení Jágři vypravili na vlak na druhém konci města.

Marek Pejchl, 8.C

Téměř na každém kroku se v reklamách setkáváme s tímto slovním obratem. Napadlo mě, že si ho tak trochu vypůjčím a přizpůsobím obrazu svému… Nečekejte ale žádné lákadlo na nějakou pochutinu. Doufám (vlastně vycházím z výsledků v níže uvedené tabulce, kde není ani jedna nula) že jste zaznamenali novou sběrovou aktivitu. Z dvojice se stala trojice – sušenou kůru a víčka od PETek doplňuje pro letošní školní rok ještě papír. První kolo se uskutečnilo v měsíci listopadu a dopadlo nad očekávání dobře.

SBĚR PAPÍRU

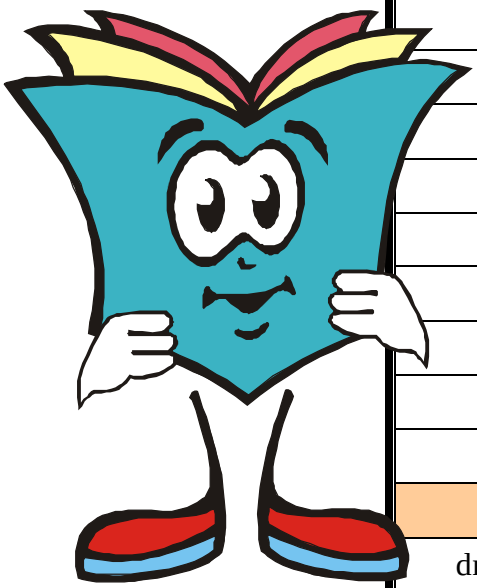

TŘÍDA	PAPÍR KG	TŘÍDA	PAPÍR KG
1.A	48	**6.A**	**47**
1.B	35	**6.B**	**66**
2.A	**65**	**6.C**	16
2.B	17	**7.A**	20
3.A	11	**7.B**	**67**
3.B	**325**	**7.C**	11
4.A	56	**8.A**	33
4.B	11	**8.B**	18
5.A	30	**8.C**	35
5.B	**1 114**	**9.A**	26
		9.B	10
		9.C	35
1. stupeň celkem 1 712		**2. stupeň celkem 384**	
družina	155	ředitelna	411
ŠKOLA CELKEM 2 662 KG			

Druhé proběhne v lednu, poslední pak v červnu. Celkové číslo je pět, takže si jednoduše můžete spočítat, že s touto výsledkovou tabulkou se tedy setkáte ještě čtyřikrát. Kdyby přece jenom někdo ještě váhal, tak každá třída byla obdařena letákem, kde jsou jednotlivé termíny přesně uvedeny.

Děkuji všem, kteří se zapojili, a věřím, že v následujících kolech se nám podaří dosáhnout minimálně stejných nebo ještě lepších výsledků. Zvláštní poděkování je adresováno všem rodičům i prarodičům, kteří několikrát po sobě přijeli se svými plechovými miláčky naloženými papírem a nebylo jim to zatěžko, i všem ostatním, kteří vytáhli i jiné dopravní prostředky se dvěma koly (např. kárku), ale i těm, jenž jen tak růčo fůčo donesli na několikrát i 30 kilogramů papíru.

Právě teď je vhodná chvíle pro objasnění vypůjčeného „tři v jednom“. Soutěžíme o poměrně slušné ceny (na vítěze čekají věcné odměny v hodnotě až 5 000,- Kč), zvládáme bravurně ekologii, která již řadu let není na naší škole prázdným pojmem - tříděním totiž značně šetříme naše životní prostředí a ještě přitom pomáháme – no není to paráda?

Pro potěchu oka a druhou pochvalu všem ještě přidávám tabulku, jenž nás zavádí do království plastových uzávěrů – i tady se nám vedlo dobře.

SBĚR VÍČEK

TŘÍDA	VÍČKA KG	TŘÍDA	VÍČKA KG
1.A	**24,00**	**6.A**	15,80
1.B	7,00	**6.B**	10,00
2.A	15,00	**6.C**	**20,00**
2.B	19,00	**7.A**	4,90
3.A	15,50	**7.B**	11,80
3.B	16,50	**7.C**	1,70
4.A	22,00	**8.A**	3,70
4.B	**48,00**	**8.B**	**21,60**
5.A	9,00	**8.C**	10,50
5.B	**61,00**	**9.A**	2,50
		9.B	0
		9.C	**23,40**
1. stupeň celkem 237,00		**2. stupeň celkem 125,90**	
ředitelna	3,60	družina	27,50
sborovna	35,50	ZŠ Slavkovice	45,00
ŠKOLA CELKEM 474,50 KG			

Chybí vám ještě třetí tabulka se zářícím pomerančem a citronem? Tak na tu tentokrát čekáte marně. Vzhledem k tomu, že pomerančová sezona se ještě pořádně nerozběhla a kůry je zatím pomálu, přidám ji do hodnocení až v měsíci únoru a těším se, že ani tady se na nás v žádném řádku nebude „zubit“ nula.

ŠESTKY V KŮLNĚ

Aneta Dufková, 6.C

V úterý 27. října 2009 se všichni šesťáci vydali na exkurzi do Brna. Bylo asi čtvrt na osm, když jsme se všichni sešli a mohli jsme vyjet. I když Brno není moc daleko, cesta byla dlouhá. Ale protože s námi jela i část jiné třídy, rozhodně se nikdo nenudil. Všichni jsme si skvěle povídali. Nechyběly ani dohady, která třída má hodnější, přísnější nebo lepší učitele (kdyby vás to zajímalo, nakonec jsme se dohodli, že je to vlastně skoro stejné). A tak netrvalo dlouho a už jsme byli v Brně.

Jako první nás čekal program o pravěku v Domě dětí a mládeže Brno, kde jsme si zahráli na pravěké sochy, povídali si o pravěku, malovali jeskynní malby nebo poslouchali pravěkou hudbu. Tím jsme si připomněli to, co jsme se naučili ve škole. Když jsme všichni opět nasedli do autobusu, vydali jsme se směrem z Brna. Ale nemyslete si, že už jsme jeli domů. Mířili jsme do Sloupsko-šošůvských jeskyní, kde se nachází jeskyně Kůlna. A proč zrovna Kůlna? Našly se tam pozůstatky člověka Homo sapiens.

V jeskyních všechny asi nejvíc zaujali netopýři, kteří viseli jak jinak než hlavou dolů. Samozřejmě jsme tam viděli i spoustu jiných věcí. Podívali jsme se, kde vlastně lidé dříve žili.

Po prohlídce jeskyní jsme už byli všichni unavení, ale čekala nás ještě cesta zase zpět do Brna do Anthroposu. Dozvěděli jsme se tam tolik informací, že ani nebylo možné si to všechno zapamatovat. Ale bylo fajn, že jsme tam viděli skoro vše, o čem jsme si ve škole povídali. Díky tomu si spoustu věcí lépe pamatujeme. Největší úspěch měl obří mamut, kterého si snad nikdo nezapomněl vyfotit.

I když to bylo všechno zajímavé, na konci už skoro nikdo neposlouchal. A tak jsme byli všichni rádi, když jsme se konečně vydali na cestu domů.

KRALICE DALEŠICE DUKOVANY

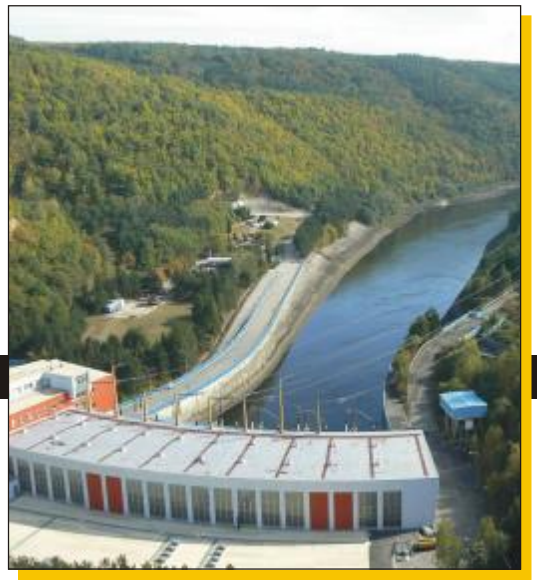

Dominika Kaštánková, 8.C

6. listopadu 2009 se všechny devítky a 8.C vydaly na exkurzi, která byla zahájena v Kralicích. Zde jsme se dozvěděli, jak se dříve tisklo na tiskařském stavu. Kralice podle mě byly spíše na bázi Bible a zdálo se mi, že jsou celkem kousek od našeho města.

Dále jsme pokračovali do Dalešic, ve kterých nás prováděl na můj vkus dost nepříjemný průvodce! Nejprve jsme zhlédli krátký film o Dalešické přehradě a pak jsme přešli na praxi. Nejdříve jsme prošli takovou „dílnou“, a když jsme pak sešli po mnoha schodech dolů, octli jsme se v podzemí přímo pod přehradou. Dolů se šlo celkem pěkně, ale nazpátek to bylo horší!

Když jsme se konečně vyšplhali zpět nahoru, celí utrmácení jsme se vrátili k autobusu, který nás odvezl do Dukovan.

Tam to bylo takové odpočinkové. Když jsme tam přijeli, tak jako první jsme začali koukat na chladící věže, které byly vidět už z Dalešic.

Zamířili jsme do Infocentra, zde jsme si odložili bundy a šli jsme se dívat na krátký film, který byl ještě dvakrát. Po filmu nám milá paní průvodkyně ukázala model reaktoru, na kterém to v podstatě všechno funguje. Vysvětlila nám, na co všechno je a proč to tak je, a my odcházeli s hlavou napěchovanou informacemi, které se nám snad budou hodit.

Do města jsme přijeli až za tmy a myslím, že i ta občasná nuda za tento zážitek stála!!!

Dobrý den! Tak tímto bouřlivým pozdravem začalo 18. listopadu 2009 představení se skupinou historického šermu Renegáti. Přivítal nás jeden z účinkujících, který nám začal vyprávět dějiny Říma. Poté následovalo takové menší zkoušení, kde se nás zeptal, jaké panovníky Říma známe. Někteří žáci neotáleli a hned začali jmenovat: Caligula, Claudius, Tiberius a Nero, no, mohli bychom ještě pokračovat.

JAK SE STAVÍ ŘÍMSKÁ ŽELVA

Věra Králová, 8.A

Jelikož každý římský vládce válčil, tak nám bylo také představeno brnění pěšího vojáka a jeho zbraně. Taková armáda měla hodně lidí, a tak aby to nebyl takový zmatek, byli formace vojáků ve tvaru želvy. I my jsme dostali příležitost si formaci želva zkusit. Když se vybralo 24 žáků, tak každý dostal štít a byl umístěn do řady podle výšky. Po dlouhém úsilí sestavit římskou želvu se to nakonec podařilo a asi byla dobře sestavena, když vydržela nápor malého nafukovacího míčku.

K válce patřilo i obléhání a dobývání pevností, a tak se vojáci museli dostat přes hradby. Nosit žebřík by bylo namáhavé, a tak se stavěly takzvané živé žebříky. Náš živý žebřík ze šesti žáků vypadal docela dobře, a tak to chtěl jeden z účinkujících hned zkusit. Jeho asistent ho ale okřikl, že by to nebylo dobré, protože naši „školní“ vojáci nejsou tak cvičení, a tak by to mohlo dopadnout špatně.

Jelikož léta plynula, tak se střídali i panovníci. Každý určitě zná jméno některého římského panovníka a možná i rok jeho vlády, ale nikdo neví nic o jejich soukromém životě. A tak nám byli vtipně představeni panovníci a styl jejich vlády. O některých bylo známo, že vládli krutě a pořádali gladiátorské souboje, kde se většinou ukázal nejlepší bojovník. Různými gesty se domlouvali - třeba vztyčený ukazováček, který znamenal, že se bojovník vzdává, nebo potlesk, kterým byl bojovník odměněn za dobrý souboj, a také palec na hrdlo, který znamenal smrt.

Souboje byly zajímavé, ale nikdo neví, jak přesně vypadaly, a tak se nám účinkující pokusili sehrát souboj, který byl zajímavý. Po boji nastala chvilka klidu, a jelikož nás zajímaly ještě nějaké věci o Římu, tak jsme dostali prostor k dotazům. Pak jsme se už rozloučili a vrátili se do tříd k učení. Každý si z rytířů zapamatoval nějakou maličkost, která se mu bude možná někdy hodit.

LONDÝN 2010

ŠKOLNÍ ZÁJEZD DO ANGLIE

Mgr. Dagmar Svobodová

Tak jako v uplynulých dvou letech mají i letos žáci 7.-9. ročníku možnost zúčastnit se školního zájezdu do Londýna. Pro ty z vás, kteří o tom uvažují, budou možná užitečné následující informace.

KDY?

Zájezd proběhne, pokud se najde dostatek zájemců, ve dnech 5.–9. května 2010 (středa až neděle) a dvě noci strávíme cestováním v autobusu **L**, ale dvě noci budeme ubytováni v Londýně v hotelu ve třílůžkových pokojích.

JAK?

Do Anglie se krásně dostaneme pohodlným autobusem. Sice budeme cestovat dlouho, ale přežít se to dá **J**. S cestovní kanceláří je předběžně domluvena doprava jak lodí, tak trajektem, aby to pro nás bylo pestřejší.

CO?

Navštívíme jak tradiční londýnský místa – Buckinghamský palác – sídlo královny, kde lze vidět výměnu stráží, Trafalgar Square, nábřeží Temže či Greenwichskou observatoř s nultým poledníkem, tak i místa, která jsme dosud v uplynulých letech nenavštívili. Například Baker Street (spjatá s postavou Sherlocka Holmese), Cabinet War Rooms (což jsou místnosti vybudované na počátku 2. světové války, které sloužily k zasedání britské vlády a dnes zde najdete i muzeum W. Churchilla). Jeden den bude věnován i jiné lokalitě než Londýnu a letos bychom rádi navštívili Stonehenge a Salisbury.

ZA KOLIK?

Předpokládaná cena zájezdu bude asi 4000–4500 Kč (záleží na konečném programu) a věřte, že pokud se podíváte na nabídky jiných cestovních kanceláří, je to cena dobrá **J**.

Pojištění léčebných výloh a vstupy do objektů se pak budou platit zvlášť.

KDYŽ PŘIJDE HLAD…

Na zájezd vás budou muset maminky vybavit svačinkami, protože máme zajištěné pouze dvě snídaně (jedna v autobusu, druhá v hotelu), ale díky tomu se nám zájezd moc neprodraží a určitě vám zbude kapesné na nějakou tradiční britskou pochoutku (třeba fish and chips – asi 5 liber).

CO DĚLAT,

když jsem se rozhodl(a) jet? Především se včas nahlásit. Přihlášky potřebujeme do 22. prosince 2009, protože je nutné nahlásit cestovní kanceláři počet zájemců, domluvit se s rodiči (samozřejmě s vidinou zlepšení vašich konverzačních dovedností z angličtiny **J**) a složit zálohu 2000 Kč.

Přihlášky přijímají paní učitelky Zelenková a Svobodová.

A PAK?...

Pak už vám nezbývá nic jiného, než se těšit a ve volných chvílích si třeba vyhledat nějaké informace. Namátkou uvádím alespoň nejužitečnější webové stránky:

www.euvikendy.cz
– cestovní kancelář, se kterou pojedeme

www.visitlondon.com
– stránka v angličtině, kde v odkazu „places to go“ najdete informace o různých londýnských památkách, jejich fotografie i informace o vstupném

http://www.madame-tussauds.co.uk/
- stránky muzea voskových figurín

http://www.stonehenge.co.uk/
- oficiální stránky této památky

http://www.wunderground.com/global/stations/03772.html
- to když budete chtít vědět, na jaké počasí se nachystat

okénko
ZŠ SLAVKOVICE

POMOCNÍCI ČARODĚJKY KNIHODĚJKY

Udatný kmen Slavačů odcválal na svých ořích k mohutné řece Colorado a na jejich statečné zdolávání zkoušek čestnosti, obratnosti a moudrosti zbyly jen vzpomínky. Také v družinovém Bludišti jsme nacházeli každý měsíc správné stezky a došli v červnu až k pokladu...

Po prázdninách se ve školní družině objevila tajemná dáma v modrém a představila se jako moudrá čarodějka Knihodějka. Její jméno nám mělo napovědět, čím si budeme v letošním roce zpestřovat dění v naší školičce. Uhodnete?

Nám bylo jasno. Knihodějka chce, aby se nám knížky staly kamarády, aby se čtení stalo naší radostí a abychom se pomocí knížek mohli dostat do všech zajímavých oblastí lidského života a dění v přírodě či ve světě. Bude nás provázet ve školní družině a taky nám připravovat náročné zkoušky přímo ve třídách. Pokud budeme šikovní a budeme se hodně snažit, mohou se z nás stát Pomocníci čarodějky Knihodějky.

Cesta k tomuto titulu ale nebude lehká. Teprve vykonáním pěti zkoušek postoupíme - přes Nosiče tužky, Zapisovatele do čarodějné knihy, Učedníčka až k Čarodějnickému učni a teprve na konci se můžeme stát Pomocníky naší vládkyně.

Jedním z prvních úkolů bylo vytvořit si s pomocí maminek čarodějný plášť, do kterého se budeme halit vždycky při měsíčním vyhodnocování i při povyšování do vyšší kategorie. Ve výtvarce jsme si k plášti vyrobili klobouky, aby náš tajemný vzhled byl dokonalý.

Abychom mohli knížky poznávat, museli jsme si v září nejdřív zjistit, jak vznikly a co jim předcházelo. A tak jsme ryli do tabulek (s modelínou), pátrali po původu papíru, zkoušeli různá písma... Pak jsme si také prohlíželi, jak každá kniha vypadá, kdo to je autor, ilustrátor, co je tiráž...

Říjnovým tématem byla leporela. Přinesli jsme si každý svoje a zkoumali jsme jejich funkci, obsah, vzhled. Dramatizovali jsme v převlecích různé „veršovánky“, zkoušeli říct 10x bez chyby LEPORELO.

Víte, že se s nimi dá i hrát? V tělocvičně jsme si vytvořili dráhu, kterou jsme prolézali, přeskakovali, nosili knížku na hlavě...

Takže: zatím jsme pouze obyčejní človíčkové a moc se nám chce vstoupit do zajímavého světa naší paní - do světa knížek.

1. zkouška na titul

NOSIČ TUŽKY

čarodějky Knihodějky

a) školní družina - děti 1. a 2. ročníku:
složte rozstříhaný obrázek Knihodějky, nalepte na svůj list a vyzdobte celou stránku

b) školní družina - děti 3. a 4. ročníku:
zodpovězte dvě otázky - na co se psalo před vynalezením papíru + co je to Braillovo písmo; vytvořte verše, ve kterých se vyskytuje jméno naší vládkyně

c) ve třídách:
vyrobte barevnou kartičku s vylosovaným písmenem a jednoduchým doprovodným obrázkem

kamarádi ze Slavkovic

PRVNÍ PODVEČERNÍ ČTENÍ

Letos jsme se v rámci naší celoškolní hry Pomocníci čarodějky Knihodějky zapojili do projektu CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM. Mimo jiné jsme si zavedli pravidelnou akci „Podvečerní čtení“.

V pátek 6. listopadu 2009 navečer naše školička nezvykle zářila - děti a rodiče vítala rozsvícená dýně před vchodem a intimní osvětlení v prostorách tělocvičny. Co se bude dít?

Pohodlně jsme se uvelebili na žíněnkách, maminky dostaly kávu a pak už jsme mezi sebou přivítali hosty - pana Mgr. Mikuleho z Městského muzea ve Žďáru nad Sázavou a jeho dvě mladé kolegyně. Usadili se do hloučku dětí a začali číst na téma, které si sami vybrali - pověsti. Dozvěděli jsme se zajímavosti z naší obce a okolí, střídaly se pověsti humorné i strašidelné...

Společně jsme přemýšleli, kde jsou ona tajemná místa, o kterých jsme dosud nevěděli, vyzkoušeli jsme si, jaké zvuky asi vydává hejkal... A hlavně jsme si zkusili, jaké to je vydržet pozorně poslouchat a soustředit se. Věřte, že nám to dělalo menší potíž, než jsme čekali!

Čas hrozně rychle uběhl a nám se ani nechtělo domů. Ještě při vyprovázení jsme si sdělovali dojmy a zážitky, příjemně jsme se báli a už plánovali další posezení, které nás čeká po Vánocích. Jen host je zatím utajený...

kamarádi ze Slavkovic

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

informuje

Tak to vidíte, ani jste se nenadáli a už držíte v rukou letošní druhé číslo školního časopisu a žákovská knihovna už vám nabízí další z krásných míst naší země. Snad si ještě vzpomenete, že letos společně putujeme po vlastech českých – jdeme po stopách památek UNESCO. První tři jsou za námi, před námi další trojice – dvě místa v jižních Čechách, jedno pak na severní Moravě. Zdá se vám, že je cesta nějaká krkolomná a místa od sebe hodně vzdálená? Říkáte si proč jižní Čechy a poté daleká severní Morava? To proto, že dvě ze stavebních památek mají stejného jmenovatele – stavební sloh nesoucí název baroko. Pravda, každá je z jiného století, jedna má přívlastek české a druhá selské, ale pokaždé je to baroko, takže vlastně i taková malá pomůcka sloužící k zapamatování si jednotlivých objektů.

ZASTAVENÍ ČTVRTÉ

Jihočeský kraj - Holašovice

Vesnice Holašovice je zasazena do půvabné krajiny jižních Čech a na seznamu památek UNESCO je od roku 1998. Dýchne tu na nás neopakovatelná atmosféra jihočeské architektury druhé poloviny 19. století, které se říká **selské baroko**.

Historické jádro obce představuje náves a kolem ní stojící statky. Tvoří zhruba obdélník o rozměrech 210x70 metrů. Uprostřed se nachází malý návesní rybníček, kolem kterého se řadí jednotlivé statky - celkem 23 usedlostí, což představuje dohromady 120 budov, které jsou propojeny ohradními zdmi s brankami a klenutými vjezdy do prostoru návsi.

Charakteristická holašovická usedlost je stavení s obdélníkovým půdorysem v tzv. trojstranném uspořádání, kde hlavní průčelí statku je orientované na náves. Na jedné straně k němu přiléhá obytné stavení a na druhé straně sýpka a hospodářské objekty. Na obytné

místnosti navazují směrem do dvora hospodářské prostory. Pod okny před statkem najdeme často studnu s dřevěnou pístovou pumpou.

Jedinečnost tohoto místa spočívá i v tom, že se nejedná o skanzen, ale o trvale osídlenou obec, kde žije v současnosti 140 stálých obyvatel. Holašovice se mihly i ve filmovém zpracování opery Bedřicha Smetany Prodaná nevěsta.

ZASTAVENÍ PÁTÉ

Jihočeský kraj – Český Krumlov – historické centrum města

Chcete-li zažít atmosféru středověkého městečka, navštivte „perlu“ jižních Čech - Český Krumlov. Nad meandry Vltavy stojí unikátně dochované historické jádro, jehož vhled nebyl narušen žádnými novými stavbami od 16. století. Městečko není velké svou rozlohou, ale díky jedinečné středověké zástavbě je právem již od roku 1992 chráněno organizací UNESCO.

Městu dominuje rozsáhlý areál hradu a zámku, který je po Pražském hradu druhým největším zámeckým komplexem.

ZASTAVENÍ ŠESTÉ

Severomoravský kraj – Olomouc – Sloup Nejsvětější Trojice

Svého zástupce na seznamu Světového kulturního dědictví UNESCO má i **české baroko**. Kdo nebo vlastně spíš co je tím pomyslným zástupcem? „Sloup Nejsvětější Trojice“ na Dolním olomouckém náměstí. Na seznamu památek je od roku 2000. Byl postaven v letech 1716-1754, symbolizoval modlitby na ochranu proti morovým epidemiím, zdůrazňoval slávu i moc katolické církve. Sousoší bylo posvěceno za účasti císařovny Marie Terezie. To, že byl sloup postaven právě v Olomouci, je dokladem zbožnosti tohoto města, ale i jeho historického významu. Město bývalo totiž kdysi hlavním městem Moravy a od roku 1063 také sídlem biskupů.

Sloup se řadí mezi nejvýznamnější evropská díla svého druhu a je vůbec největším seskupením barokních soch v rámci jedné skulptury ve střední Evropě. Je vysoký 35 metrů, na jeho základně se nachází kaple. Sochařskou výzdobu tvoří 18 soch světců, 12 figur světlonošů, 6 reliéfů s postavami apoštolů. Navštívíte-li jej o Geniu loci – tedy Duchu tohoto místa, dozvíte se víc a zajisté nebudete litovat.

NAŠE CESTA PUZZLEMANIÍ

Tereza Petrová, 9.B

Začátek naší cesty se odehrál ve Žďáře nad Sázavou. Vlastně jsme se o tom, že se koná nějaké obvodní kolo **Mistrovství republiky ve skládání puzzlí**, dozvěděli čirou náhodou. Konalo se v úterý 3. listopadu 2009 a nás napadlo, že je to skvělá příležitost zúčastnit se.

Podmínkou týmové soutěže bylo vytvoření čtyřčlenného družstva, a tak jsme se domluvily s Luckou Badalíkovou, Bárou Šoustarovou a Peťou Binkovou. Do Žďáru nás doprovodila paní učitelka Marcela Slámová a společně s námi odjelo soutěžit ještě jedno družstvo z naší třídy, dvě čtyřčlenná družstva holek z 9.A a jediný kluk Martin Kozáček.

Soutěž byla rozdělena na kategorii jednotlivců a týmů. V jednotlivcích museli soutěžící v maximálním čase čtyřiceti pěti minut poskládat dvě stě dílků puzzle. Jako jediná z naší školy jsem uspěla s časem 36:43. V celkovém pořadí jsem obsadila druhé místo.

V družstvech každý člen týmu skládal 200 dílkové puzzle s motivem Simpsonových. Šlo nám to opravdu skvěle. V konkurenci dvaceti dvou družstev dokázaly jenom naše týmy puzzle poskládat v daném časovém limitu. Právem tak byla naše všechna postupová místa.

Dne 12. listopadu 2009 se v Ledči nad Sázavou konalo krajské kolo soutěže. Začátek naší cesty vypadal bledě - Lucka totiž ráno zaspala. Naštěstí vlak ve Žďáře stihla, a tak jsme odcestovaly v kompletní sestavě.

Nezklamaly jsme a opět Novoměstským patřila první tři místa. Naše družstvo z 9.B bylo první a pouze tato pozice zajišťovala postup do celostátního finále. Ani v jednotlivcích jsem si nevedla špatně, když jsem si vyskládala krásné druhé místo.

A již před námi bylo celostátní finále. Nikdo z nás na začátku soutěže ani nedoufal, že bychom se dostaly až takhle daleko. Těšily jsme se. Naše družstvo v Praze 28. listopadu 2009 reprezentovalo kraj Vysočina. Spolu s námi bojovalo dalších sedm týmů z různých krajů České republiky.

S časem 26:51 jsme se umístily na skvělém třetím místě! Měly jsme obrovskou radost a samozřejmě jsme se těšily, až se s touto novinou pochlubíme ve škole.

Pokud by se i příští rok konal další ročník soutěže Mistrovství republiky ve skládání puzzlí, určitě se rády zúčastníme. Naše vybojované třetí místo budeme chtít přinejmenším obhájit...

AKCE NA 1. STUPNI

DĚTI NA 1. STUPNI SE PŘED VÁNOCEMI URČITĚ NENUDÍ

MINIŠKOLIČKA POPRVÉ

Mgr. Markéta Niesnerová

Ve čtvrtek 19. listopadu 2009 ožila budova přístavby na Tyršově ulici i v odpoledních hodinách. Do školy se poprvé přišli podívat rodiče budoucích prvňáčků se svými dětmi – začínala totiž první část projektu Miniškolička. Co bylo jejím obsahem?

Děti i rodiče měli možnost se seznámit s budoucími učitelkami prvních tříd. Rodiče se také dozvěděli první informace před vstupem dítěte do školy a zhlédli ukázku práce z hodin matematiky a českého jazyka současných prvňáčků. O příjemnou atmosféru u kávy a čaje se starala děvčata ze čtvrtých tříd.

A co děti? Ty si mohly prožít se svými budoucími učitelkami první společnou „vyučovací hodinu“ plnou povídání a říkanek a zbyla chvilka i na písničku s pohádkou. Těšíme se na příští lednové setkání a věříme, že proběhne ve stejně milé a přátelské atmosféře.

UKÁZKOVÉ HODINY

Mgr. Jaroslava Truksová

Od 25. do 27. listopadu 2009 měly třídy 1.A a 1.B každý den návštěvu. Přišly se za nimi podívat děti a paní učitelky z mateřských školek. Naši prvňáčci budoucím školákům předvedli, co všechno se už od začátku roku naučili. Ukázali, jak pracují v hodinách matematiky a českého jazyka. A budoucí prvňáčci se na ně jen nedívali, ale spolu s nimi zasedli také do lavic. Vyzkoušeli si práci s divadýlkem, psaní na tabulku, předvedli, jak se umí podepsat. Za to si vysloužili svoji první jedničku s hvězdičkou. Naši prvňáčci všem pomáhali a vysvětlovali, jak se co dělá, píše a podobně. Na závěr jim zazpívali písničku, protože ve škole není jen matematika a český jazyka, ale třeba i hudební výchova.

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve středu 2. prosince 2009 byl pro děti z 1.A slavnostní den. V nezvyklou dobu – v 15 hodin – se sešly ve školních lavicích. A nebyly tam samy. Spolu s nimi přišli maminky, tatínkové, babičky, dědečkové... Děti totiž navštívili skřítkové čtenáříčci, kteří si přišli poslechnout, jak jde dětem čtení.

Děti – trošku nervózní – usedly do lavic. Tolik diváků se na ně přišlo podívat! Nejprve předvedly, jak krásně umí recitovat básničky o písmenku a abecedě, a pak už ukázaly čtenáříčkům, jak jim to čtení skutečně jde. Skřítkové je pochválili a prohlásili, že je všechny mohou pasovat na čtenáře. Na závěr si ještě všichni společně zazpívali písničku.

ČERTOVSKÉ VYUČOVÁNÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

„Bum bum ratata, čerti buší na vrata...“ Tak takovým pokřikem začalo 4. prosince 2009 vyučování v 1.A. Čertíci zahájili vyučování čertovským tanečkem se židličkou a dobrou svačinkou. Aby totiž dobře zvládli svůj čertovský škleb, tak si dali na svačinku kysané zelí. Přečetli si o čertech článek, povídali si o tom, co děti dostávají od Mikuláše za dárečky, a najednou do třídy vtrhli jejich velcí kamarádi čerti!!! Teda ti malí v lavicích se nenechali zahanbit, dokázali ječet skoro stejně jako ti velcí! Andělé a Mikuláš byli trošku vyvedení z míry – tolik čertíků pohromadě!

Čertíci jim předvedli čertovský taneček a zazpívali čertovskou písničku s kytarou. A aby to nebylo Mikuláši líto, tak i o něm si připravili básničku. Mikuláš čertíky pochválil a dostali za odměnu bonbóny. Velcí čerti si dali od čertíků kysané zelí, aby jim to dobře šklebilo i v dalších třídách. Malí čertíci se pak dali do vyrábění lampiček andílků, Mikulášů, čertíků a při tom mohli sledovat čertovskou pohádku.

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 57 – prosinec 2009

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Dominika Edlmanová, Věra Králová, Nikola Švárová, Petra Vodičková, Dominika Kaštánková
Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Aneta Dufková, Marek Pejchl

e-mail: puclik@nmnm.cz http://zs1.nmnm.cz

Číslo 57 vyšlo 18. prosince 2009 v nákladu 35 výtisků